

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **M.**, bytom R., proti odporcovi: **Správa katastra Turčianske Teplice**, so sídlom SNP č. 514/122, Turčianske Teplice, **za účasti: V. K.**, bytom R., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 5. februára 2008, č. V 836/2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp 19/2008-22 zo dňa 12. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp 19/2008-22 zo dňa 12. mája 2008 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu uvedené v záhlaví tohto rozsudku. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu odporcu, ktorým správny orgán podľa § 31

ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len katastrálny zákon) zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva vo vzťahu k darovacej zmluve uzavretej v konaní vedenom pod č. V 834/2007 medzi navrhovateľom, ako darcom a V., ako obdarovaným datovanej dňa 5.11.2007 v spojení s dodatkom k darovacej zmluve zo dňa 21.1.2008, dospel k zhodnému názoru, že v danej veci nie sú splnené zákonné podmienky na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Krajský súd z predloženého správneho spisu mal preukázané, že predmetom vkladového konania V 834/2007 bol návrh na vklad darovacej zmluve uzavretej medzi navrhovateľom a zúčastnenou osobou, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na Správe katastra Turčianske Teplice na LV č. X., kat. úz. R. a to CKN parc. č. 36/6 a 36/7; správa katastra vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam zapísala podiel M. – navrhovateľa v 1/ 1000 000 a podiel A. tiež v 1/1000 000; navrhovateľ nadobudol vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam, resp. spoluvlastníctvo v neurčitom podiele na základe dedičského konania a ako darca v darovacej zmluve zo dňa 5.11.2007 uviedol, že predmetom prevodu sú označené nehnuteľnosti v rozsahu spoluvlastníckeho podielu v 1/1000 000 a v dodatku k darovacej zmluve zo dňa 21.1.2008 v čl. I. preambuly uviedol, že sa jedná o neurčitý spoluvlastnícky podiel vyjadrený v 1/1000 000 z dôvodu, že nie je možné tento jeho podiel k predmetným nehnuteľnostiam vypočítať. Podľa názoru krajského súdu vyjadrenie podielu v 1/1000 000 nepreukazuje skutočnosť, že navrhovateľ je spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v neurčitom podiele, ktoré skutočnosti ani neboli sporné, avšak v danom prípade správa katastra porušila zákon, keď v liste vlastníctva č. X. kat. úz. R. pri predmetných parcelách uviedla navrhovateľov podiel v rozsahu 1/1000 000. Konštatoval, že v danom prípade doposiaľ nebolo preukázané, že by navrhovateľ mal spoluvlastnícky podiel v konkrétne uvedenom rozsahu, ako aj, že neboli splnené podmienky pre odkladovanie predmetnej zmluvy, a to z dôvodu, že skutočnosti uvádzané v darovacej zmluve a jej dodatku, neboli v súlade so samotným zápisom v katastri nehnuteľností, ako to vyplývalo z LV č. X. kat. úz. R., a súčasne ani skutočnosti uvádzané v tomto liste vlastníctva, ktoré sú vydávané pre účastníkov zmlúv a tretie osoby, nekorešpondovali so skutočným stavom a so skutočnou výškou spoluvlastníckeho podielu navrhovateľa k predmetným nehnuteľnostiam. Krajský súd na základe skutkových zistení dospel k záveru, že v danom prípade, nakoľko nie je možné špecifikovať výšku spoluvlastníckeho podielu navrhovateľa, ktorý ku dňu uzavretia darovacej zmluvy vlastnil, nebolo možné predmetné nehnuteľnosti z tohto dôvodu previesť na obdarovaného, a preto nebolo ani možné zmluvu, ktorá vyjadrovala neurčitý spoluvlastnícky podiel darcu na predmetné nehnuteľnosti odkladovať. Mal za to, že táto

zmluva nespĺňala požiadavku katastrálneho zákona vyjadrenú v § 42 ods. 2, písm. c/ v spojení s § 31 ods. 1. Ďalej poukázal na to, že pokiaľ navrhovateľ nepreukázal, aká je jeho konkrétna výška spoluvlastníckeho podielu vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam tak, aby táto bola zapísaná do katastra nehnuteľností, nebolo možné následne prevádzať spoluvlastnícky podiel z neho na tretie osoby. Uviedol, že v danom prípade prichádza do úvahy iba určovací žaloba, ktorou by sa v občianskom súdnom konaní mohol navrhovateľ domáhať určenia výšky spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam a až na základe právoplatného rozsudku súdu, ktorým by bola určená výška spoluvlastníckeho podielu a takto určená aj zapísaná do katastra nehnuteľností, by navrhovateľ mohol svoj konkrétny spoluvlastnícky podiel previesť na inú osobu. Preskúmané rozhodnutie správneho orgánu považoval za vecne správne, a preto ho potvrdil.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250l O.s.p. v spojení s § 266c (zrejme mal na mysli § 246c) a § 142 ods. 1. Vyslovil, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznáva, pretože navrhovateľ bol v konaní neúspešný, odporca si trovy konania neuplatnil a ostatným účastníkom trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, ktorým povolí vklad vlastníckeho práva v konaní vedenom Správou katastra Turčianske Teplice pod č. V 836/2007. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s právnym názorom správy katastra a ani s názorom súdu prvého stupňa, keď mali za to, že spoluvlastník, ktorý vie preukázať svoje spoluvlastníctvo, avšak nevie preukázať výšku spoluvlastníckeho podielu, nie je de facto oprávnený s predmetom spoluvlastníctva nakladať. Postup správy katastra považoval za protiprávny, pretože mu nekvalifikovaným postupom bráni disponovať s predmetom vlastníctva. Poukázal na skutočnosť, že spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam nadobudol dedením a skutočnosť, že sa stal spoluvlastníkom v neurčitom podiele správa katastra akceptovala. Uviedol, že zákonnú povinnosť uviesť v návrhu na vklad výšku spoluvlastníckeho podielu je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky t. j. tak, že ak spoluvlastník objektívne nevie výšku spoluvlastníckeho podielu vyčíslieť, nemôže to mať za následok zásah do jeho ústavou garantovaného vlastníckeho práva a teda zásah do jeho možnosti predmet vlastníctva previesť. Dôvodil, že ako ústavne konformný výklad prichádza do úvahy: a/ správa katastra vklad prevodu spoluvlastníckeho

podielu neurčitej výšky povolí s tým, že v operáte nehnuteľností naďalej ponechá zápis, že výška podielu je neurčitá, b/ alebo správa katastra vklad prevodu spoluvlastníckeho podielu neurčitej výšky povolí s tým, že uplatní zákonnú prezumpciu (§ 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka – OZ), že podiely všetkých spoluvlastníkov sú rovnaké.

Odporca sa na odvolanie navrhovateľa vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Zúčastnená osoba sa plne stotožnila s dôvodmi uvedeným v odvolaní navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že v danej veci odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým správny orgán zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom ako darcom a zúčastnenou osobou ako obdarovaným, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím správny orgán rozhodoval o vklade vlastníckeho práva do katastra na základe darovacej zmluvy.

Podľa § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové

a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Podľa § 22 ods. 1, 2, 4 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu. Na katastrálne konanie je príslušná správa katastra, v ktorej územnom obvode sa nachádza nehnuteľnosť. **V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb., ďalej len Správny poriadok), ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.**

Podľa § 3 ods. 1, 2, 3, 4 Správneho poriadku **správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi.** Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä

podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnymu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v preskúmvanej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver a preto jeho rozhodnutie je skutkovo a právne správne, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ preskúmvané rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 potvrdil.

Predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvy je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

Správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca zveril do právomoci správe katastra v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe zmluvy okrem splnenia ďalších zákonných podmienok skúmať **aj jej platnosť. Povinnosťou správy katastra pri posudzovaní platnosti zmluvy je v zmysle ustanovenia § 3 Správneho poriadku postupovať v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj ďalších právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na posúdenie právneho úkonu zakladajúceho vznik zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov toho právneho úkonu, na základe ktorého bol zmluvný záväzok zmluvných strán uzavretý.**

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Správa katastra Turčianske Teplice preskúmvaným rozhodnutím podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona návrh na povolenie vkladu zamietla. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správa katastra zistila, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre povolenie

vkladu, keďže právny úkon na základe darovacej zmluvy a jej dodatku uzavretej medzi účastníkmi zmluvy nie je možné uskutočniť, nakoľko nie je jednoznačne určený (je neurčitý) spoluvlastnícky podiel a podľa § 37 OZ sa právny úkon musí urobiť určite a zrozumiteľne, inak je neplatný a tiež podľa § 42 ods. 2 písm. a/, c/ katastrálneho zákona verejná listina alebo iná listina obsahujú okrem iného označenie spoluvlastníckych podielov vyjadrených zlomkom k celku.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je právna istota a spravodlivosť (pozri nálezy Ústavného súdu SR napr. I. ÚS 17/99, I. ÚS 54/02).

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

Z vyššie citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že v právnom štáte sa orgánu verejnej moci neponecháva na úvahu, či uplatní kompetenciu, ktorú mu priznáva ústava alebo zákon. Preto je povinnosťou každého orgánu verejnej moci konať, uplatniť svoju kompetenciu vždy, v celom rozsahu a včas.

Katastrálny zákon v právnej norme § 4 ods. 1 ustanovuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra.

Inštitút vkladu je založený na základe konštitutívnosti, čo znamená, že zmluvné vecné práva k nehnuteľnostiam vznikajú, menia sa a zanikajú vkladom do katastra.

Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jej kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam. Na konanie o povolenie vkladu je miestne príslušná tá správa katastra, v ktorej obvode sa nachádza nehnuteľnosť.

Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladmo prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť.

V priebehu vkladového konania správa katastra ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú príkladmo uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovenia § 42 ods. 1 a 2 uvedeného zákona.

To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona a § 42 ods. 1 a 2 posudzuje všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

Správny orgán v danej veci správne zameral svoju pozornosť pri posudzovaní všetkých zákonných náležitostí predloženej zmluvy s príslušnými listinami, či sú splnené zákonné podmienky povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe tejto zmluvy. Vzhľadom k tomu, že predmetom prevodu vlastníctva na základe zmluvného záväzku účastníkov zmluvy boli nehnuteľnosti, ku ktorým navrhovateľovi svedčalo spoluvlastníctvo, bol správny postup správy katastra, keď posudzovala platnosť právneho úkonu účastníkov vyjadrený v predloženej zmluve na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v súlade s § 42 ods. 1, 2 písm. c/ katastrálneho zákona v spojení s § 37 ods. 1 OZ

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2, písm. c/ katastrálneho zákona na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra je spôsobilá v štátnom jazyku, českom jazyku alebo v úradne osvedčenom preklade písomne vyhotovená zmluva, verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmych nesprávností.

Zmluva, verejná listina alebo iná listina obsahujú označenie: c) nehnuteľností podľa katastrálnych území, parcelných čísel pozemkov evidovaných v súbore popisných

informácií, druhov pozemkov, súpisných čísel stavieb a **spoluvlastníckych podielov vyjadrených zlomkom k celku**, výmer a v prípade zápisu spoluvlastníckych podielov menších než celok i výmeru pripadajúcu na spoluvlastnícky podiel.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že predmetom prevodu bol spoluvlastnícky podiel navrhovateľa ako darcu, bolo povinnosťou navrhovateľa v darovacej zmluve presne označiť spoluvlastnícky podiel vyjadreným zlomkom k celku, pretože bez takého označenia táto zmluva trpela neurčitosťou podľa § 37 ods. 1 OZ, ktorá skutočnosť mala za následok jej neplatnosť podľa § 39 OZ. V dôsledku uvedeného neboli v danej veci splnené zákonné podmienky podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, a preto správa katastra správne rozhodla, keď návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti zamietla.

Z uvedených dôvodov nebolo možné vyhovieť námietkam navrhovateľa, pretože správa katastra je oprávnená, ale aj povinná konať a rozhodovať na základe zákona a v jeho rozsahu v danom prípade katastrálneho zákona (§ 31) v súlade so Správnym poriadkom (§ 3 v spojení s § 32 ods. 1) a Občianskym zákonníkom (§ 37 v spojení s § 39), a preto pri aplikácii uvedených právnych noriem nevybočila s článkov Ústavy Slovenskej republiky. Správa katastra neodňala navrhovateľovi ako spoluvlastníkovi právo nakladať s predmetom vlastníctva, avšak pri rozhodovaní v danom prípade bola tiež viazaná právnymi normami ustanovenými v § 31 v spojení s § 42 ods. 1, 2 písm. c/ katastrálneho zákona a platnosť právneho úkonu súčasne bola povinná posudzovať v súlade s § 37 ods. 1 v spojení s § 39, z ktorých dôvodov vyzvala navrhovateľa na doplnok darovacej zmluvy na presné označenie spoluvlastníckeho podielu. Treba súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že správa katastra

pochybila, keď záznamom vložila vlastnícke právo navrhovateľa na základe dedičského rozhodnutia bez označenia spoluvlastníckeho podielu zlomkom k celku, avšak podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže inak, preto aj pokiaľ správa katastra v elektronickej podobe operátu katastra neurčitost' spoluvlastníckeho podielu navrhovateľa k predmetným nehnuteľnostiam označila zlomkom 1/1000 000 tak, takýto údaj nie je hodnoverným a záväzným údajom katastra.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nemohol prihliadnuť na návrh navrhovateľa na aplikáciu Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti odvolací súd súčasne poukazuje na to, že každý môže platne previesť na iného len toľko práv, ktorých je sám nositeľom, teda navrhovateľ ako darca mohol na zúčastnenú osobu ako obdarovaného previesť darovacou zmluvou len taký spoluvlastnícky podiel, ktorý určitým spôsobom vyjadroval zlomok k celku. Pokiaľ zo zápisu na liste vlastníctva č. X. kat. úz. R. týmto spôsobom hodnoverne a záväzne údaj o spoluvlastníckom podiele navrhovateľa zlomkom k celku nevyplýval, bolo povinnosťou navrhovateľa predložiť vlastnícku listinu preukazujúcu jeho spoluvlastnícky podiel zlomkom k celku (42 ods. 2 písm. c/ katastrálneho zákona). Nepredloženie tohto dôkazu malo za následok nesplnenie podmienok zákonom stanovených pre vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Práva navrhovateľa domáhať sa ochrany svojho vlastníctva, resp. spoluvlastníctva preskúmaným rozhodnutím správy katastra však nie sú dotknuté, a to v inom občianskom súdnom konaní.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ Krajský súd v Žiline preskúmané rozhodnutie odporcu potvrdil z dôvodu, že je vecne a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade s katastrálnym zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 potvrdil.

Odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože bol v tomto konaní neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 5. mája 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.

predseda senátu